

mig hjært — skjøndt jeg naturligviis ikke kan forlange, at man skulde tage Hensyn til dette Ønske — om de Herrer, der ere mod den hele Lov om Menighedsraads Oprettelse, strax vilde udstemme hele § 2. Det vilde være langt behageligere, troer jeg, for os Alle, strax at komme til en Afgjørelse, og i saa Fald at gaae over til andre Lovarbejder, som jeg haaber vilde blive til Noget. Jeg maa saaledes meget bestemt erklære mig mod det under Nr. 2 stillede Forslag som efter min Mening uforeneligt med de første Grundsætninger for Ordningen af vore kirkelige Forhold. Med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 3 og 4 har jeg ikke Noget imod dem at erindre. Imod Forslaget under Nr. 5 har jeg det, at det er et vantro Forslag, at det bærer Mistillidens Mærke paa sin Pande. Man har ingen Tilid til den Indretning, man vil indføre; men netop fordi dette Endringsforslag er udgaaet af Mistillid til den hele Indretning, vilde jeg finde det meget betænkeligt, om det blev vedtaget. Noget Afgjørende imod dette Forslags Vedtagelse vilde jeg ikke kunne have; men det udbreder over hele Lovforslaget den af de Herrer nærede Mistillid. Vi, der ere overbeviste om, at det kun er ved Oprettelsen af Menighedsraad, at Menigheden vil kunne faae den Ret, der i saa lang Række af Aar er forholdsvis den, vi, der ere overbeviste om, at man ved Oprettelsen af Menighedsraad vil give Kirken et af de store Støttepunkter, hvorpaa den maa komme til at hvile, vi ville naturligviis meget ugerne see et saadant Mistillidens Færværk udbredt over Lovforslaget, som findes i det under Nr. 5 stillede Forslag. Endringsforslagene under Nr. 7 og 8 kan jeg ikke have Noget at erindre imod. Endringsforslaget under Nr. 10 forekommer mig ikke at være tilraadeligt. At en gammel Sognepræst, naar han holder en Capellan paa eget Ans og Tilsvær, ikke skulde være Medlem af Menighedsraadet, forekommer mig at være haardt. Vil man udelukke ham fra Menighedsraadet, da bør man ogsaa udelukke ham fra Embedet i det Hele taget. Der kan godt være Kræfter, som man ønsker bevarede i Embedet, uagtet den Vedkommende har en Capellan paa eget Ans og Tilsvær; ved Siden af at den Vedkommende mangler Kræfter til

at virke under eget Ansvar, kan et langt, christeligt Livs Erfaring godt have baaret saadanne Frugter, at man finder det ønskeligt at bevare ham i Embedet — jeg kjender idetmindste flere saadanne Tilfælde. — At lade ham blive i Embedet, men at finde ham, der sandsynligviis i en lang Række af Aar har været Præst i Menigheden, uærbdig til at være Medlem af Menighedsraadet, finder jeg ikke stemmende med Billighed; det forekommer mig, at dette i høi Grad maatte være nedtrykkende for en saadan Mand. Endringsforslagene under Nr. 12, 13 og 14 skal jeg ikke have Noget videre at erindre imod. Jeg foretrækker for Sprogets Skyld „Elskte;“ det er et kjædeligt Ord „Medlem af Menighedsraadet;“ det er saa langt og kjædsommeligt, at man blot for den Sags Skyld skulde foretrække „Elskte;“ som i Korthed udtrykker et bestemt Begreb, og jeg troer ikke, at man skal være angstelig ved, at det ligesom skulde blive Gjenstand for Spot, naar en Mand, der ikke var saa ganske gammel, har dette Navn. 3. Endringsforslaget under Nr. 15 finde vi noget lignende gjort gjældende som ved det under Nr. 2. Man drager den endelige Afgjørelse bort fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet; naar Biskoppen nægter sit Samtykke med Hensyn til Formerelsen eller Formindstelsen af de Elsktes Antal, skal Ministeriet ikke være mægtigt til at omstøde denne biskoppelige Resolution. Jeg skal ikke have Noget imod, at man, naar vor Kirkeforfatning er ordnet, giver den biskoppelige Stilling større Rettigheder og større Selvstændighed, end den nu har; men nu deelviis at ville begynde at reformere Kirkeforfatningen, deelviis at ville forrykke de bestaaende Forhold mellem Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet og de samme Ministerium underlagte Embedsmænd, vil jeg finde utilraadeligt. Den samme Grund hører naturligviis til de Betragtninger; hvorfor jeg finder det utilstedeligt, at naar en Præst nægter sit Samtykke til Noget, skulde hverken Ministeriet eller Biskoppen være mægtigt til at raade Bod paa et saadant manglende Samtykke. Det er Grundsætninger, der stilles op, som stride imod, hvad der gjælder i Administrationen, Grundsætninger, som jeg ikke skal have Noget imod ved Kir-